

блазънъ, предъ касата на своя господарь. Отворената каса на неговия господарь е сила, която нахлува въ сърцето му, събаря бента и завлича всичко, което е подъ него. Съ бента заедно отива и човѣкътъ.

Следователно, човѣкъ трѣбва да гради върху ония здрави основи, на които първоначално още животътъ е билъ поставенъ. Затова той трѣбва да знае, какво е необходимо за този животъ. Не е въпросътъ за задгробния животъ. Като процесъ, задгробниятъ животъ представя цѣвтенето, но преди цѣвтенето е растенето. Преди да цѣвне, дървото ще расте редъ години. Значи, всѣки трѣбва да се запита, кое е най-сжщественото за деня. Сжщественото за всѣки денъ е онова, което можемъ да постигнемъ. Значи, при съзнателното растене сжществено е онова, което може да ни достави необходимитѣ материали, да свършимъ работата, която ни е дадена за деня. Следъ като свършимъ тази работа, ще имаме едно малко удоволствие, едно малко възнаграждение. Това наричаме ние постигане на нашитѣ идеали. За всѣки денъ е предвидено едно малко постижение. Ако постигнете това, което желаете, волята ви се усилюва, сърцето ви се усилюва и умътъ ви се усилюва. Ако не постигнете това, което желаете, въ васъ настава разслабване на силитѣ ви. На това основание, ударитѣ, които идатъ отъ вѣнъ, хората наричатъ сждба. Не, това не е нищо друго, освенъ разкъсване, разпадане на бентоветѣ имъ. Ударитѣ, които идатъ отъ вѣнъ, сж разумни актове. Когато чукътъ удря добре, и гвоздеятъ пада на мѣсто. Но когато гвоздеятъ се забива повече, отколкото трѣбва, той става непотрѣбенъ. Всѣки гвоздей трѣбва да отиде на своето мѣсто.

Следъ възкресението си, Христосъ се яви на ученицитѣ си, и тѣ Му казаха: „Остани съ насъ!“ Защо? Защото е вечеръ, не е денъ, когато слънцето изгрѣва, но е вечеръ. Изгрѣването на слънцето подразбира изгрѣвъ на Божественото въ човѣка. „Остани съ насъ!“ Остани съ насъ тази вечеръ да ни разправишъ нѣщо отъ Божественото, което носишъ съ себе си. Значи, Христосъ трѣбва да ни остави най-хубавото, което носи съ себе си. Защо рударътъ промива златния пѣсъкъ? Той иска да отдѣли златото, а пѣсъкътъ да тури настрана. Какво е желанието на търговеца, който се занимава съ клиентитѣ си? Той има желание всичкитѣ му клиенти да влѣзатъ въ неговия дюкянъ, да купятъ нѣщо, да му оставятъ частъ отъ паритѣ си, а после той да остане самъ съ своето съкровище.